

βουπυεμβολισμού· ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν ὅτι εἰς ἐξ ἔτη διεδόθη καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκτεταμένης ταύτης διαδόσεως ἦσαν εὐχάριστα τῶν ἡμετέρων καὶ ἐκπληκτικά. Εἰς πολλοὺς τόπους αἱ εὐλογίαι ἀμέτρως ἠλαττώθησαν κατὰ τὴν συχνότητα καὶ τὴν φθορὰν, καὶ εἰς ἄλλους ἐφαίνοντο διόλου ἐξωλοθρευμένοι. Ἡ Ταπροβάνη, μετὰ ἐπιδημίαν τῶν εὐλογιῶν, ὠμοιάζει ἀρχήτερα τόπον ἠρημωμένον· λέγεται ὅτι, κατὰ τὸν μετριώτερον ὑπολογισμόν, ἀφῆραζον τὸ ἐκτημόριον τοῦ πληθυσμοῦ. Μετὰ δὲ τὴν ὑπὸ τῶν Ἀγγλων εἰσαγωγὴν τοῦ βουπύου ἐν ἔτει 1800, ἡ ἐξ αὐτῶν θραυσίς κατέστη ἀσήμαντος. Ἐν Σβεκία καὶ Δανία εἶχον ἐξ ὀλοκλήρου παύσει τὸ 1805. Εἰς τὴν περιοχὴν Ἀνοσπὰχ, ἐν Βαυαρία, ἐκ πληθυσμοῦ τριακοσίων χιλιάδων, μόνον ἐξ ἑνὸς ἀπὸ τὰς εὐλογίας ἠκολούθησαν τὸ 1809, καὶ ἀπὸ τότε μέχρι τοῦ 1818 μόνον εἰς ἐνῶς εἰς τὴν ἡμορον πολιτείαν τῆς Βιρτεμβέργης, ὅπου αἱ προφυλάξεις ἦσαν χαυνότεραι, ἡ νόσος ἐμάστισε τοὺς κατοίκους ἐπιδημικῶς τὸ 1814—17. Κατὰ τὴν ἐν Βερολίνῳ ἐπιδημίαν τοῦ 1823, μόνον πέντε ἀπέθανον, ἐνῶς εἰς ἄλλην τινὰ πρὸς τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ βουπύου, χίλιοι ἐξακόσιοι ἀπώλεθησαν.

Ὁ δὲ Ἰένερ, μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμέρας τοῦ βίου αὐτοῦ, ὅστις αἰφνης ἐτελείωσε τὸ 1823, ἐνησχολεῖτο μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας εἰς διάδοσιν τῶν ἐκ τῆς ἀνακαλύψεως αὐτοῦ ὠφελειῶν, καὶ εἰς τὴν πατριδα του καὶ εἰς ξένας χώρας· ἔλαβε δὲ τὴν εὐχαρίστησιν, πρὶν ἀποθάνη, νὰ ἴδῃ τὸν βουπυεμβολισμόν ἐπεκτείνοντα τὴν ζωὴν εἰς πᾶν μέρος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, καὶ κωλύοντα τὴν θραυσίς τῆς πλέον φοβερᾶς μαστιγῆς τοῦ πολυπαθοῦς ἀνθρώπου. Πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἐκόπησαν πέντε μετάλλαι, ἐξ ὧν αἱ τρεῖς παρήχθησαν ἐν Γερμανίᾳ, ἀνηγγέρθη δὲ καὶ ἀνδριάς εἰς αὐτὸν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς γεννήσεώς του. Ἀλλ' ἀξιοπαρατήρητον εἶναι ὅτι τὰ μόνον δημόσια μαρτυρικά ὑπολήψεως, ὅσα ἀπέδωκεν ἡ Ἀγγλία εἰς τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὅστις διὰ τῆς ἀβοηθήτου περινοίας καὶ φιλοπονίας αὐτοῦ ἠύξησε μᾶλλον τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων παρ' οἱ συνηνωμένοι ἀγῶνες οἰασθῆποτε ἑκατονταετηρίδος, ἦσαν δῶρα ἐκ δέκα χιλιάδων λιτρῶν στερλινῶν, καὶ εἴκοσι χιλιάδων λιτρῶν στερλινῶν, αἵτινες ἐψηφίσθησαν εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων ἐν ἔτει 1802 καὶ 1807.

Ἐπεται ἡ συνέχεια.

Τὸ 1834 ἐξεδόθησαν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας 623 πρωτότυπα συγγράμματα, ἐξ ὧν 126, ἢ τὸ ἐν πέμπτῳ, ἦσαν μυθιστορικά. Εἰς τὴν Μεγάλῃν Βρετανίαν ἐξεδόθησαν, τὸ 1833 ἔτος, 1,112, ἐξ ὧν 71, ἢ τὸ ἐν δεκάτῳ πέμπτῳ, ἦσαν μυθιστορικά. Εἰς δὲ τὴν Γαλλίαν ἀπὸ 7000 συγγραμμάτων ἐκδοθέντων εἰς ἐν ἔτος, 356, ἢ τὸ ἐν εἰκοστῷ, ἦσαν μυθιστορικά.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΘΟΠΟΙΑΣ.

ΟΧΙ ΔΙΑ ΗΜΑΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΑΛΛΑ ΔΙ' ΑΛΛΟΥΣ, εἶναι ὁ μέγας νόμος τῆς φύσεως, ὁ ἐγγεχαρηγμένος ὑπὸ τῆς χειρὸς τοῦ Θεοῦ εἰς πᾶν μέρος τῆς δημιουργίας. Ὅχι δι' ἑαυτὸν, ἀλλὰ δι' ἄλλους ῥίπτει ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας του· ὄχι δι' ἑαυτὰ, ἀλλὰ δι' ἄλλους διαχύνουσι τὰ νέφη τὰς βροχὰς των· ὄχι δι' ἑαυτὴν, ἀλλὰ δι' ἄλλους ἀνοίγει τοὺς θησαυροὺς τῆς ἡ γῆ· ὄχι δι' ἑαυτὰ, ἀλλὰ δι' ἄλλους καρποφοροῦσι τὰ δένδρα, εὐωδιῶσι τὰ ἄνθη, καὶ παριστάνουσι τὰ πολυποικιλὰ των χρώματα. Ὡσαύτως, ἐπιδαφιεῦνται εἰς τὸν ἄνθρωπον τὰ θεῖα δῶρα ὄχι μόνον δι' ἑαυτὸν, ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλους· καὶ ὅποιος, ἀντὶ νὰ διαδίδῃ αὐτὰ, τὰ μεταχειρίζεται μόνον πρὸς ἰδίαν του εὐχαρίστησιν, καὶ κλείεται εἰς τὰ ζοφερά καὶ ψυχρὰ σπήλαια τῆς περιφιλαντίας, παραβαίνει τὸν μέγαν νόμον τῆς κτίσεως, ἀποκόπτει αὐτὸς ἑαυτὸν ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ τὸν Ποιητὴν του, ἱεροσύλως σφετερίζεται πρὸς ἰδίαν αὐτοῦ χρῆσιν τὰ χαρίσματα, ὅσα ἔλαβε διὰ τὴν κοινὴν ὠφέλειαν, καὶ πρέπει νὰ θεωρῆται ὄχι μόνον ὡς ἄχρηστος, ἀλλὰ καὶ ὡς δόλιος ὑπηρέτης, ὅστις, ἀντὶ νὰ πραγματευθῆ, ἔκρυψε τὸ τάλαντον τοῦ Κυρίου του. Ὅστις ζῆ ὅτῳ μόνον δι' ἑαυτὸν, καὶ καταναλίσκει τὰ ἀγαθὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς ἡδονὰς, ἡ ἀφιερώνει αὐτὰ εἰς τὸν δαίμονα τῆς φιλαργυρίας, εἶναι ὡς ἄκαρπος βράχος εἰς γόνιμον πεδιάδα, ὡς ἀκανθώδης βάτος εἰς καρποφόρον ἄμπελον, — εἶναι ὁ τάφος τῶν χαρισμάτων τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀληθὴς Ἐρημὸς Ἀραβία τοῦ ἡθικοῦ κόσμου. Καὶ ἂν ὑπερέχη μεγάλως κατὰ τὰ πλοῦτη καὶ τὴν δύναμιν, ἴσταται, ἰσχυρὸς καὶ ἀπρόσιτος, ὡς μεμονωμένος ἀπότομος κρημνὸς, ὅστις παριστᾷ μόνον ψυχρὰν καὶ ἄχαριν θεωρίαν, διακόπτει τὰς ζωογόνους ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, παγώνει τὰς ὑποκάτω κοιλάδας μὲ τὴν ζοφώδη σκιάν του, ἐπαυξάνει τὴν δριμύτητα τοῦ διαπεραστικοῦ βορέως, καὶ σύρει τοὺς κεραυνοὺς τοῦ παρωργισμένου οὐρανοῦ. Πόση δὲ διαφορὰ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ εὐπροσίτου γηλόφου, ἀνθηροῦ καὶ καρποφόρου, ὅστις ἐλκύει καὶ ὑποδέχεται τὰς δρόσους τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κρατῶν μόνον τὰς ἐξαρκούσας εἰς τὰ πολυάρθμα προϊόντα του, ἀποστέλλει τὰς λοιπὰς νὰ τρέφωσι καὶ γονιμοποιῶσι τὰς εἰς τοὺς πρόποδας αὐτοῦ κοιλάδας.

Η ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΚΑΙ Η ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΙΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ.

ἌΝ ἐξέλθῃς τοῦ οἴκου σου πρὸς περιδιάβασιν, καὶ ὑπάγῃς εἰς κῆπον, ὅπου εὐρίσκονται παντὸς εἶδους ὀπώρα ἐν ἀφρονίᾳ, αἰσθάνεσαι φυσικὴν τινὰ ὀρμὴν νὰ μεδέξῃς ἀπ' αὐτάς· καὶ ὅμως δὲν πράττεις οὕτω, διότι ὁ νόμος σὲ ἐμποδίζει. Πῆν ὥραν τῆς ἀνοίξεως περιφέρεσαι εἰς τὰ δάση καὶ τὰς πεδιάδας, καὶ θεωρεῖς πληθὺς πτηνῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἴσως σ' ἔρχεται ἐπιθυμία γὰρ πυροβολήσεως· ἀλλὰ δὲν ἐμπορεῖς, διότι ὁ νόμος τὸ ἀπαγορεύει. Δίδεις τὰ χρήματά σου, καὶ δὲν λαμβάνεις εἰμὴ κομ-